

τὸν ἀφέντη Μαρκάκην Φρανκόπουλο καὶ ἀφέντη Γεωργάκην Τάγαρην νὰ δοῦ / σιν καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν καθὼς θέλου δικαιολογηθοῦν ἐνμπροσθέν / τος καὶ καθὼς θέλου δείξουν μὲ γράμματάν τος καὶ ἀκροαζομένων τῶν ἀφοτέρων τὰ δικαιολογήμα / τα σὲ ὅ,τιν ἤθελε τίς φωτίσειν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ αποφασίσουν ὑπόσχονται τὰ αὐτὰ μέ / ρην νὰ τὸ κρατοῦ στερεὰ βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ ὅποιος ἀπὸ τὰ μέρη ἤθελε ἀθετίσει καὶ / ἔβγειν ἀπὸ τὴν ἀπόφασίν τος νὰ πληρώνη κοντά-να ἀφέντη καδὴ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα / ρεάλια πενήντα ἤτοι 50 / καὶ πάλι ἡ ἀπόφα-σίν τος νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην / καὶ τὰ ἐξῆς. "Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος κοπρομέσου ἀπογράφου καὶ οἱ μερίδες ὑπὸ χειρὸς τος καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυρες καὶ τὰ ἐξῆς—

/ —'Εγὼ παπὰ Ἰωάννης Σπανὸς στέργω τ'ἄνωθεν—

/ —Γεωρίγιος Μικέλε βεβαιώνω ὡς ἄνωθε

/ —Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας τὰ ἄνωθεν—

/ —Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ—

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

76

Κουντουβεργία

φ. 48^v

/ Φ 44 Ἐβγαλμένο ἀπὸ παπὰ Δημήτρη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680 / ἐν μηνὶ [[Σεπτεβρίου]] / Αὐγούστου / 15 / τὴν σήμερον [ἐνεφανίστην εἰς] / τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπο-γράφοντος νοτάριου ἡ κερά καλογρέα Καλλιστράτην [.....] / λη τῆς Ἀργυρῆς λέγοντας ἡ αὐτὴν κύρ Καλλιστράτην τὸ πὼς ἔχουσιν ἓνα κομμάτιν χ[ωράφι....] / λο-γημένον εἰς τὸ μέρος τῶν Ἀργίω σύνμπλιο τοῦ μπάρμπα τῆς τοῦ Μάρκου τῆς Ἀργυρῆς [.] μα [....] / τὸν ἀνηψιὸν τῆς τὸν Κωσταντὴν τοῦ Νικόλα τοῦ Μπιτζιᾶ τὸ ὁποῖο πρᾶμα τὸ κάνει ὁ αὐ[τὸς Κω] / σταντῆς κουντουβερνικὸν ὄλο καὶ παίρνει τὴν ἐμισὴν νιτράδα τοῦ αὐτοῦ πραμάτου καὶ τὴν ἄλλη ἐμισὴν / ἡ ἄνωθεν κύρ Καλ-λιστατῆν ἐπειδὴ καὶ νὰ τοῦ ἔχην εἰς τὸ προικοχάρτιν του τὸ ἐμισὸν τῆς πάρτης / τῆς ὅπου κουμαντάρειν ἀποθάνοντάς τῆς χωρὶς τὰ δέντρα του. Τώριν πάλι τὴν ἄλλη ἐμισὴν τῆς / πάρτης τῆς ἡγου τὸ ἓνα τετάρτιν ἀπὸ ὄλο τὸ πρᾶμα τὸ ἀφήνει τοῦ μικροῦ τῆς ἀνηψιοῦ ἡγου τοῦ [ᾶ] / φέντην ἱερομονάχου παπὰ κύρ Δημητρίου Που-λημενάκην υἱοῦ τοῦ κύρ Σταμάτην Πουλημενάκην / τοῦ καθολικοῦ τῆς ἀνηψιοῦ τὸ ὁποῖο τοῦ τὸ ἀφήνει καὶ αὐτινοῦ μετὰ τὴν ἀποβίωσίν τῆς καὶ τὰ / δέντρα ὁποῦ

εἶναι μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ τρώγειν τὰ ἑμισάν της θέλει [[ὅτιν]] ὡς εἶπα-
 / με ἀποθανοντάς της νὰ εἶναι ὅλη ἡ πάρτην της τοῦ προλεγομένου παπὰ κὺρ Δημη-
 τρίου καὶ ὁ Κωσταν / τῆς νὰ μὴ ἔχη νὰ κάμη ἀπὸ τὰ δέντρα μόνον ἀπὸ τὴν γῆ τὸ
 ἓνα τετάρτιν τὸ ὁποῖο πρᾶμα ἦ / γου τὸ ἓνα τετάρτιν ἀπὸ ὅλο τὸ πρᾶμα τοῦ τὸ
 ἀφήνειν διὰ ψυχικὴν της σωτηρίαν καὶ διὰ μνη / μόσυνόν της παντοτινὸ μαζὶν καὶ
 με τὰ ἑμισάν δέντρα ὁλονοῦ τοῦ πραμάτουν. Ἀκόμα / λέγειν ἡ αὐτὴν ἄνωθεν κὺρ
 Καλλ(ι)στράτην πὼς ἔχειν εἰς τὸ Στ[[ζ]]μαχοῦριν στήν Λαγγάδα σιμὰ εἰς τὸ πρᾶ /-
 μα τοῦ μπεζέρην μία πάρτην ἀμπέλια καὶ ἔχει τὰ ἑμισὰ τῆς ἀνηψιάς της τῆς Μαρίας
 τοῦ Δη / μήτρην τοῦ Μπιτζιᾶ καὶ τὰ ἄλλα ἑμισάν τὰ ἀφήνειν τοῦ ἄνωθεν παπᾶ
 κὺρ Δημητρίου ἀποθάνοντάς της / διὰ τὴ ψυχὴ της καὶ διὰ μνημόσυνόν της παντο-
 τινόν. Ὅθεν τὰ αὐτὰ ἄνωθεν πράματα νὰ εἶναι / στερεὰ βέβαια φέρμα καὶ ἀχά-
 λαστα ἀπάνων του ὡς καθὼς ἄνωθεν γράφομε καὶ οὐδεὶς βρε / θεῖν ἐνάντιος τοῦ εἰρη-
 μένου ψυχικοῦ ἀλλὰ νὰ εἶναι ἀπάνω του καὶ εἰς τὸ χέριν του ὡς νοικοκύ / ρης μετὰ
 τὴν ἀποβίωσίν της ὡς ἄνωθεν εἴρηται στερεώνοντάς το καὶ με ἀξιόπιστους μάρ /-
 τυρας τοὺς κάτωθεν γεγραμμένους ἐδῶ παρὼν καὶ ὁ ἴδιος ἄνω εἰρημένος παπὰ κὺρ
 Δημή / τριος καὶ ἀτζετάρειν τὸ ἄνωθεν ψυχικὸν ὡς ἄνωθεν γράφειν ὑποσχόμενος νὰ
 ἔχην τὸ / μνημόσυνόν της ἀπὸ λόγουν του ἕως ποτὲ ζεῖ καὶ τὰ ἐξῆς— —

/ —Θεόφιλος Διασίτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε++

/ —Φραντζέσκος Κυνηγὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθε— —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

77

Μαρτυρία

φ. 49^γ

/ Φ. 45

/ [+ Εἰς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1680/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 25/
 τὴν σὴ / μερον οἱ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένοι ἀξιόπιστοι μάρτυρες μαρτυροῦ /
 καὶ λέσιν ἀπὸ ἐνστασιν τῆς κυρίας Βιολάντες Σουμαριποπούλας πὼς / ζώντας τῆς
 μακαρίτης ποτὲ κερίας Μαργαρίτας Σουμαρούπενας εὐ / ρισκομένην εἰς κλίνην κατὰ-
 κοιτην ἀπὸ ἀσθένειαν ὅπου εἶχεν ἐκαπιτάρια / σιν ἐκεῖ εἰς τὸ ἀρχοντικόν της οἱ
 αὐτοὶν μάρτυρες καὶ ἐπιλογήθην ὁ ἄρχος / της ὁ ποτὲ ἀφέντης Χουρσάκης Σουμα-
 ρούπας καὶ εἶπεν της ἔντα παραγγεῖ / λης διὰ τὰ παιδία ὅπου ἔχομε ἀζάπικα εἰς
 τὸ χέρι μας ἐκείνην ὡς λέσιν / ἐπίλογήθην καὶ εἶπε ἃς εἴστε μάρτυρες ὅτιν πὼς τὸν
 ἀφίνων τὸν ἄντρα μου / κύριο νοικοκύρη νὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται εἰς τὰ δύο